

LO VENDRELLENCH

SETMANARI COMARCAL DEL BAIX PANADÉS

Número corrent, 10 cèntims.

Número atrassat, 20 cèntims.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

VENDRELL..	1'50 pessetas trimestre.
FORA..	1'75 >
EXTRANGER.	2 >

PAGO ANTICIPAT

Redacció y Administració

Carrer del Teatre, núm. 18.

Anuncis, remittits y reclams, á preus convencionals.

No s' admeten escrits sense firma.

NO 'S TORNAN LOS ORIGINALS

GRAN FARMACIA

Carrer de Sant Sebastiá, número 4.-VENDRELL

Despatx esmeradíssim al nivell de las mellors de las grans poblacions. Existència dels preparats més moderns.

M. Trayner

Sab tothom que durant las calors no pot pendres l' oli de fetje de bacallá ni las emulsions del mateix. En aquest cas supleix ab ventatja per sos segurs efecte lo

AIXAROP YODOTÁNICH GLICEROFOSFATAT TRAYNER

en las debilitats generals, malalties de pit, reumatisme, degeneració del organisme, tumors frets, escrofúisme y altres semblans.—Preu 2,50 Ptas.

Las malalties que durant lo istiu atropellan á molts criatures, se curan ab seguretat empleant

LA PANACEA DE LA INFANCIA TRAYNER

com també los vòmits, cólichs, desaparició del babeig, empatxos, irritacions de ventre. Reforsa las vias digestivas y 'ls hi obra l' apetit.—Preu 1 pesseta.

Festas Majors

Gran y variat assortit de *fanals* y *bombas* xinescos pera illuminacions. *Cadenas* y *serpentinis* pera adornos. *Paperets* (*confetti*) pera las professions.

Papers seda de variats colors, llisos y prisats, pera tota classe d' objectes de adorno.

De venda en la impremta de Ramon germans

Terrenos pera vendre

Se ven la finca coneguda per CAL TAONA propia de Miquel Massana, situada en los aforas d' aquesta vila á mitj kilómetro de la mateixa y tocant ab la carretera de Santa Oliva, y consta d' una horta, terrenos pera edificar, una casa y una sinia ab gran abundancia d' aygua. Tot molt propi pera finca de recreo.

Pera informes dirigir-se al mateix propietari.

Casa pera vendre

en aquesta vila, carrer de Cristina Baixa, núm. 46. (Barri de Fransa.)
Informará Pau Vives, esparter, plassa Nova.

Venda d' una casa

de moderna construcció, situada en lo carrer Alt, número 19, Vendrell.
Informará Pere Galimany, plassa de las Garrofas.

Para-llamps

Se 'n colocan de totas classes y preus. Se garantisan.
Informarán en la impremta d' aquest setmanari.

NOSTRE ESCUT MUNICIPAL (*)

Es ben sapigut que l' escut de nostra vila está format per una olivera sobremontada per un querubi ó siga un cap d' angel alat; y diem expressament y ab conciencia que hi ha una olivera y no un *ravell*, com creu la generalitat, terme comarcal equivalent á *olivella*, ó siga una olivera borda, perque creyém fermament que en aquella representació 's tracta d' una olivera de las que dona fruits y no de un *ravell* com ho aném á demostrar, escorcollant lo per qué de la presencia de semblant arbre en l' escut de nostra municipalitat.

Entre los dominis que contenia la fundació del Monastir de Sant Cugat del Vallés feta per l' emperador Carlemany hi havia lo de la Iglesia de Santa Oliva. De tant remota fetxa arrenca lo senyoriu que l' Abat, de aquell monastir exercia en lo territori que mes tart constituí la Baronia de Vendrell. Be es veritat que dita escriptura no existeix; mes no 's pot duptar de ella, puig en la de renovació y ratificació de varias donacions, gracias, concessions y privilegis que 'l Rey Lothari feu al indicat monastir en l' any 987, quals diplomas y cartas ha-

(*) Aquest es lo darrer treball de Vendrell históric que escrigué nostre inolvidable company y amich.

vian sigut destruits per *inestationem paganorum*, es á dir, per una invasió de serrahins, la del celebrat Almansor, s' hi compren la Iglesia de Santa Oliva ab son territori ó alou que té d' amplaria (segons lo document) la que hi ha desde la cerca ó tancat de Banyeras fins al caseriu ó masia de Domabini (avuy Tomavi) y en llargaria desde vila Domenys, (Sant Jaume dels Domenys) fins al mar ab inclusió dels estranys. Es á dir que 'l territori rodalia de la antiga Iglesia de Santa Oliva, donada al monastir de Sant Cugat, comprenia los actuals termes de nostra vila, Sant Vicents dels Calders y Santa Oliva; y es natural que si ab aquest últim nom era coneguda aquella Iglesia havia d' esser forsosament per la abundancia d' oliveras de que al temps de la fundació de aquella iglesia estava poblada la comarca constituída avuy dia per los tres citats termes, no havent encara llavors nascut las poblacions que després los hi donaren nom.

Posteriorment, ó siga en 13 de novembre 1375, trobém una escriptura autorisada per lo notari de Sant Cugat del Vallés Bartomeu Tarragó, en la qual l' Abat d' aquell Monastir revoca l' establiment dels molins d' oli del lloch y terme del Vendrell fet á favor de Bernat de Puig especulador y estableix de nou dits molins d' oli y la facultat de ferne d' altres, á la universitat y vehins de nostra vila per lo cens de dotze quartans d' oli bó, fi y rebedor, *recta mesura de dit lloch*, pagador en lo dia de Nadal. De manera que 's veu la importancia que havia de tenir llavors en nostra vila la cullita del oli tant per l' interés que tingueren llurs habitants en adquirir los molins hont se feya, com per haverhi y tenir mesura especial pel comer de dita mercaderia, lo qual ho demostra al dir que 'l cens havia de pagarse *ab recta mesura de dit lloch*, es dir, ab mesura vendrellenca.

No minva tampoch mes ensá la producció del oli en nostra encontrada; y aixís trobém en lo sigle XVII, en los cap-breus dels anys 1657 y 1693, fets á instancia del Abat de Sant Cugat, com á Senyor Jurisdiccional, que son molts las pessas de terra plantadas d' oliveras. Y que la cullita del oli continuava essent llavors una de las mes importants, ho demostra en primer lloch un inventari fet l' any 1519, que havém vist, d' una casa de las principals de la comarca, en qual document al descriure los objectes que hi havia á la botiga del oli s' hi troban arrengradas divuit ventradas gerras pera tenir l' oli, mentres en lo seller hi ha una bota gran desfonada y dolenta, una altra de quatre cargass, duas mes de duas cargass cada una y sis carretells tres de bons y tres de dolents, y si 'ns restés encar algun dupte respecte la importancia del cultiu de la olivera nos lo desvenexeria un escriptura que porta la fetxa de 30 de janer de 1622 en que l' hereu d' aquella mateixa casa de pagés fa una venda de cent y

hu cortans d'oli á un negociant de Vilafranca pel preu de quaranta lliuras moneda Barcelonesa, quan avuy ben segur que no hi ha cap casa d'hisendats de aquestos voltants que 'ls culli per abundant que siga la anyada.

La cullita del vi y la de las garrofas, avuy dia las mes importants, son relativament modernes, de manera que 'l desenvolho del cep en nostra encontrada comensá á pendre importancia en lo sigle passat durant lo regnat de Cárles III ab lo decret que vá donar aquest monarca desvinculant lo comers nacional ab las Americas; y 'l cultiu dels garrofers tampoch es antich ja que fins als derrers del sigle XVII va estar exent del delme y primicia lo que prova la poca intensitat de la cullita de dit fruit.

No hi ha pas cap dupte que fins una época relativament moderna los dos cultius més desenrotllats y de més importancia en lo territori de la antigua Baronia del Vendrell foren lo de la olivera y lo de cereals.

Si, donchs, lo cultiu de la olivera tenia una importancia capital ja de temps immemorial en aquesta encontrada, es molt natural que haventse fundat baix la advocació de la *Verge de la Oliva* la primera Iglesia que s'alsá immediatament després de la reconquesta, aixis també al naixer nostra vila dintre de aquell territori posés en son escut una olivera que simbolisés lo primer y mes important cultiu de aquesta terra; com lo poble de Santa Oliva hi posá també un brot del mateix dit arbre rematant en un dels fruits.

No; no es donchs un ravell ó una olivera borda l'arbre que ostenta nostre escut municipal, sino una de fructifera y ben fructifera que ab orgull ostentavan nostres antepassats com á simbol de la intensitat del cultiu de aquell arbre lo primer y mes important de nostra antigua agricultura.

Per lo que respecta al cap d'angel res hem pogut averiguar respecte lo significat que té en l'heraldica, puix res hem trobat al fullejar expressament algunas obras espanyolas que tractan de dita ciencia; y tant sols en una de francesa, qual autor no recordem en aquest instant, hi hem llegit que 'ls caps d'angel ó de querubi ab duas ó mes alas s'emplean en heraldica com figuras ornamentals del escut y en la part exterior. De manera que segons aquesta afirmació no podria figurar en nostre escut com á pesa honorable lo cap que hi ha sobre la olivera. Inútil es dir també que res té que veurer ab l'angel del campanar, com algú ha cregut, ja que dit angel no té gaire més d'un sigle mentres l'escut ne porta alguns á sobre.

† *Jaume Raimon.*

A la vora del mar

Comarruga 14 d'agost.

A las primeras clarors del auba, qu'entran en una cambra per las esclexas dels finestrons, m'he despertat, sentint el mateix descoratjament que quan vaig arribar á aquestas platjas.

Sembla que la cansó monótona de las onadas vulga condormirme; més en va procuro tancar el ulls. Sento esgarriansas de fret; no puch dormir.

Sense incorporar-me, obro la finestra, que puch abastar estenent el bras: tan petita es la cambra. La finestra ja es oberta, y á cent brassas de mi veig el mar, lleugerament rissat, ab un onejar dols; ab un panteig de joya... Al lluny, la ratlla del horitzó s dibuixa quieta y lisa sobre 'l pélach inmens de nacrerinas ayguas.

Que n'es d'imponent la quietut que m'volta! Y que n'passaria d'horas jo, sense mourem d'hont soch, mirant el mar com en somnis!

Son las cinch del mati. Els meus cosins me cridan:

—Hem d'anar á cassar, hem d'anar á pescar, ens hem de distreure! Apa, toca son!

—No, no vull cassar, no vull pescar. Ja pescarem al vespre, á la nit, al clar de lluna. Ara 'ns embarcarem no més. Anéu, preparéu la barca, arregleula, que fa massa aygua; mudéu els escálems, qu'están si's trencan no's trencan... Aixó es una barca de pobre!... Anéu, y en acabant tornéu á avisarme.—

Se'n van, s'allunyan pel llarch de la tapia que cenyeix la vinya d'en Petraca, fins arribar á flor d'onadas, hont la barca jeu. Me quedo sol, fentme la trista ilusió de que no'm queda ningú al món, y'm plauhen els remors tranquils de la naturalesa també sola: els mormulls del vent y del mar, de las fullas y dels insectes... Que n'hi ha de vida en tot aixó! Sols aixis puch sentir-la, jo, la vida.

Ja 'ns hem embarcat y aném mar enfora. Mos cosins reman ab gran branhó. Si avans era bonich el mar, ara'm sembla que no ho es menys la terra que's va allunyant. Aquells marges d'esmicolat rocam, clapats pels esbarzers y pels sarments de las vinyas, carregats de pampols; aquells caminals pedregosos que's retorsen plácidament pujant per las comas, menant com amorosos guias á una y altra llar hont s'hi deu viurer una vida patriarcal; aquells garrofers qu'estenen sas esqueixadas brancas ab gesto trágich, y aquells altres arbres, els més nobles, las quietas oliveras... com me parlan al cor!...

En aquell mas mitj cubert per dugas figueras, hi oviro distintament un pou. Prop del brançal hi seu una dona segurament la muller d'aquell pagés que condueix l'arada á pocas passas d'ella. Jo dich á mos cosins:

—Hi anirém á la tarda al mas aquell. ¿Son amichs vostres? Millor. Anch que no ho fossin, aquí tots son amichs, tots son germans. En aquestas platjas sembla que hi hagi passat Jesús, com en las de Galilea. S'hi sent son esperit, s'hi endevina sa paraula predicant l'amor y la pau... Al mas hi anirém aquesta tarda.—

Mos cosins prometen complaurem. Y segueixen remant. La mar está més quieta que may, si no fos el cruixir dels rems fregant las orlas, y son glapoteig en l'aygua, sentiriam fins el remor de nostra respiració.

Ja surt el sol, mandrós y rialler. La mar es una esmeragda inmensa. Cada cop que 'ls rems ixen de l'aygua, degotan á bell ruixat diamants y perlas.

Ja ha sortit el sol. Ara es espléndit. Els estanyes d'aprop de la platja s'veuhen lluhir com miralls, entre 'ls jonchs. Terra endins, els fruyterars atapahits presentan tots els tons del vert, desde'l més groguench al més fosch. Tot es claror y alegria, y jo no puch vencer la tristesa de mos recorts; una nota fosca com aquells eucaliptus de vora l'estany gran...

Una brissa suáu, que tot just se sent, ens ajudan á tornar á terra.

15 d'agost.

L'anada al mas, ahir á la tarda, va ser penosa. Aquells camins plens de códols varen posar á proba las tristas forsas del cavall de mos cosins, carregat d'anys, de xacras y de bona voluntat pels seus amos. Varem fer be de saltar del carro y arribar fins á dalt á peu. Varem fer bé deixant que reposés la pobra bestia, puig també 'l nostre esperit pogué descansar després contemplant la vasta extensió de mar y terra que desd'allí dalt se descubreix.

Encara més que l'anada al mas, va agradarme la pesca á clar de lluna: la pesca al arrosse-gall; qu'es fatigosa y dona poch, pero que realisada á forsa de brassos, es molt distreta. Un pot corre per la platja; y, tot pescant, reb els petons de las onadas en las camas núas.

—Vosáltres, cosins, no os en adonéu d'aqueixas caricias de l'aygua joganera. Estéu tan ave-

sats á sentir-les! Mes qui os contempla, s'hi encisa. Tú, Félix, anavas de coll de fora, y poch sabs lo escayent que era 'l teu tors, tan pur de linias, quan t'endinzavas per l'aygua rebent de ple sobre 'l pit la claror de la lluna. Estavas d'esquena á la platja, y jo veyia la teva silueta fosca; però 'l teu perfil grech lluhia com resseguit per fistons de plata brunyida. Els tot just un adolescent, més la teva actitud al estrebar la xarxa era atlética. Me semblavas ben digne de la natura que t'volta y t'nodreix. Ton cos y ta ánima son forts, forts y hermosos com ella.—

La pesca no va ser abundant... ¿Qué hi fa? No'ns era pas necessaria. Cercavam esbarjo pera'l esperit: res mes. Y la platja, en sa soletat, no podia estar més tranquila, ni la frescor podia ésser més gemada y agradable. Més de dugas horas vaig passar, sens angunias.

17 d'agost.

Avuy m'han despertat els esbufechs del vent y 'ls bramuls llunyants d'una tronada. La serena calma d'aquestas platjas s'ha alterat sobtadament.

Quan encara no hi havia claror, he sortit pera veure d'aprop el mar. Tapat fins á las orellas, m'he assegut á la sorra humida. Quinas ventadas tan fortas, quin cel tan negre, quins cops de mar tant furiosos!... En la ratlla del horitzó s'feyan y s'desfeyan veritables montanyas!

Més de mitj hora he passat aixis, ben quiet, sense veure á ningú aprop meu ni pels encontorns. Quan el fret comensava á esborronarme, he cercat redós en una barraca, terra endintre. Bon punt he entrat en ella, s'ha posat á ploure de valent, y á poch, rasas y camins eran rierals d'ayguas fangosas que s'abocavan al mar, enrojint las randas blanquissimas de son mantell d'escumas.

Al amaynar la turbonada, la platja no estava sola com avans. Pel llarch d'ella, elevantse de mitj cos en amunt sobre la ratlla del horitzó y destacant sobre un cel color de plom, caminava un home, un pobre, un desvolgut, tot espellifat y xop fins las carns. Anava ab pas calmós, com inconcient á la via que feya, com impulsat pel destí, com familiarisat ab la desgracia. Anava arrán de las onadas, com aucell malastruch, com un company de la tempesta, com una desferra més, de las moltas que fins al mar arribavan.

Tots sos moviments revelavan cansanci. Devia venir de molt lluny; per son trajo semblava procedir de la gran ciutat llunyana.

No m'ha vist, y anant fent camí apoyat en son bastó, indiferent á tot, ab la cara decantada sobre 'l pit. La morenor de sa pell, sa llarga barba negra, tot el perfil de son cos esbellt, mitj aclofat per la debilitat y la fatiga, han fet que vegés en éll un altre juheu errant. No s'acaban els desgraciats, els malehits!...

18 d'agost.

En tot el dia no'm vaig poguer treure del cervell la visió biblica del caminant en la platja.

El dia va continuar borrascós, y molt més fresch, aquí á vora mar, de lo que pot esperar-se en aquest temps del any. No varem poder embarcarnos, ni varem pescar poch ni molt, y sens aquests esbargiments, ens varem entristir més que 'ls dias anteriors.

Cap al tart, el vent, més humit que may, feya cruixir els arbres y espetegar la roba que las donas havian posat á secar. En aquestas solituds, varem rebre una impressió d'hivern tristissima. Ja entrada la nit, al retirarnos á descansar, creyam qu'era imminent un altre temporal.

Era ben passada la mitja nit quan m'he despertat, després d'un somni anguniós, y he sortit

pera mirar el temps... Quina sorpresa! Quin cambi! El cel era d'un blau grisenc, encisador, la mar rondinava calmosa, el vent era tebi y casi no's sentia... May, may, s'han pogut veure a ciutat nits tan serenas. La transparencia dels estanys era ideal. A sas voras cantavan els grills; las ocas al mitj del aygua, sostenintse ab una sola pota, restavan inmóvils...

Oh, Nit, qu'hermosa t'he trobat!... He volgut respirar a plé pulmó tas flayras, he volgut assaborir la teva calma ditxosa...

Y ha sigut en va. No's llessan tan facilment els recorts qu'amargan, y qu'avuy pesan sobre l'nostre pit com una llosa de plom, impeding fins las més puras expansions de l'ánima.

Lluís Via.

Ajuntament

Sessió celebrada lo dijous, 23 del corrent, baix la presidencia del Alcalde senyor Antich.

Sigué aprobada l'acta de la anterior.

Se acordá la adjudicació definitiva dels suministres a las tropas del exercit y Guardia civil a D. Joseph Vilanova per no haverse presentat cap reclamació en contra la subasta en virtut de la qual se li havia fet la adjudicació provisionalment; delegantse al senyor Alcalde pera que en nom del Ajuntament firmi la oportuna contracta.

Se aprobá un compte de D. Joseph Socías y Romeu.

Per la Comissió corresponent se notificá la terminació del projecte de presupostos municipals pera 1901; acordantse exposarlos al públich.

En vista de las dificultats que s'oposavan a la venda de plomas d'aigua, propietat del municipi, sense las formalitats de subasta, se acordá incoar lo corresponent expedient y seguir tots los tramits al objecte de poguer arribar a la venda de ditas plomas d'aigua; autorisantse al senyor Alcalde pera que, si ho creu convenient, fassi las consultas que cregui pertinents pera l'cas.

Lo senyor Martorell recorda la reclamació que en varias ocasions han fet los carnicers y tocinares pera que se'ls rebaixin los drets de matadero que satisfant actualment, rebaixa que pot ferse en atenció a que lo que's recauda per drets de matadero supera cada any a la cantitat que's consigna en lo presupost d'ingresos. Se acordá passi la petició a la Comissió corresponent pera que dictamini.

Y no haventhi cap més assumpto de qué tractar se aixecá la sessió.

CRÓNICA

Importantíssim sigué l'últim mercat de bous d'aquesta vila, tingut lo diumenge passat. Mes de 200 caps podian contarse en lo mateix, casi tots pera engraijar, haventse verificat molts transaccions a preus bastant pujats.

La classe grassa, ó destinada al consúm era molt sollicitada, oferintse'n a vuit rals y mitj y hasta més la carnicera, pero com hem dit escassejava, essent contadíssims los bous que's trobarian als pobles de la comarca en disposició d'esser portats al matadero.

Aqueixa escassetat fa que's mantingan elevats los preus.

Per real ordre de 21 del corrent, li ha sigut aixecada la multa de 37'50 pessetas al Alcalde d'aquesta vila don Joan Antich y Ramon, que li fou imposada per l'anterior Governador de la provincia senyor Luengo, per no existir motiu legal que justificqués la seva imposició.

Felicitem per tal motiu al nostre amich senyor Antich, puig la imposició de tal multa fou tinguda sempre per la població en general per una barrabassada del Governador.

Durant aquets últims días la calor ha apretat d'una manera extraordinaria. Per lo que toca a pluja res; trons y llamps dijous al vespre, un ruixat que tot just mullá ls carrers y prou. Igual va fer ahir si fa no fa. Bé fa glatir prou la desitjada pluja.

Durant la nit del diumenge al dilluns fugí del Hospital d'aquesta vila un prés que havia sigut portat allí per malalt. Pera realisar la fugida va valdres de las robas del lit fentlas servir de corda penjada a una de las finestras, escorreguentse per ellas, saltant després la reixa que tanca l'hort del Hospital.

Dit subjecte es natural del vehí poble de Bisbal del Panadés, llicenciat de presidi, y fa poch fou detingut a Torredembarra al acte d'anar a cometre un robo.

Hasta l'hora present no han donat cap resultat las disposicions presas pera trobar al fugitiu.

La companyia dramática que actúa en lo teatro del Tivoli posará en escena aquesta nit lo celebrat drama de Dicenta Juan José, y l'sainete de costums catalanas de nostre company de Redacció senyor Ramon, *A cal notari ó uns capitols matrimonials desfets.*

Hem vist un folleto prospecte del establiment de banys *minero-medicinales y de oleaje* de Comarruga, en lo qual, al parlar del aigua diu: *Mana por gran numero de aberturas del terreno y forma una gran laguna cuyo canal de salida es de tres metros de ancho. El manantial es propiedad de D. José Miró.*

Quina mania té aquest bon home de creures que 'ls estanys de Comarruga son propietat seva. Y ho diu varias vegadas en lo prospecte.

Res, alló que diuen: Cada hu per allá ahont l'enfila.

A Vilafranca del Panadés s'ha celebrat una important reunió convocada pel senyor Alcalde y'l Centre y Cambra Agrícola pera tractar de la formació de un nou Sindicat de defensa contra la pedregada, a la que hi han assistit la majoria d'alcaldes y entitats agricolas de tota la comarca.

Acte seguit se procedí a la formació d'una Junta central composta del alcalde don Albert Moliner, don Carlos M. de Moy, diputat a Corts, don March Mir, diputat provincial, don Gayetà Fonrodona y don Lluís Alvarez, presidents respectivament del Centre y Cambra Agrícola del Panadés, don Jaume Sabaté, director propietari del «Centre Vitícola del Panadés», don Joan Robira de la Sata, propietari y don Pere Alegret: haventse nomenat secretari al viticultor don Jaume Sabaté y Güell.

Se va procedir també a la formació de Juntas y comissions en cada un dels termes municipals de la comarca, utilisant al efecte la equiescencia y apoyo decidit que a la idea van prestar tots los reunits, al objecte de proporcionar a tots los propietaris, per mediació de ditas comissions, tota classe de datos referents a la forma de procedir a la defensa, per medi de las estacions de tir, com de tots los gastos d'instalació y entreteniment anyal que requereixen las citadas estacions.

Hem rebut lo Volum VIII de la Biblioteca Popular que publica l'«Centre Excursionista de Catalunya», el qual porta per titol «Aforística Médica Popular Catalana» confrontada ab la d'altras llenguas, per Oleguer Miró y Borrás, melje de Manresa y soci de legat de dit Centre Excursionista.

Va precedit per un discurs-prolech del mateix autor llegit en la «Societat Médica Farmacéutica dels Sants Cosme y Damiá» el dia 27 de Setembre, en la sessió inaugural del curs académich de 1898 a 1899.

Conté dit volum més de 1000 aforismes ineditos en sas 473 paginas, resultant un complert y original llibre que demostra la riquesa del folk-lo-risme catalá per lo que respecte a médica popular.

Ab objecte de facilitar la asistencia a la festa major de Vilafranca, la Companyia de M. Z. A. ha acordat establir un servey especial de viatjers ab bitllets de anada y retorn de segona y tercera classes, a preus reduhits desde varias Estacions de la Red Catalana a la de Vilafranca y regrés.

La expenció de dits bitllets, tindrà lloch los días 28, 29, 30, 31 del present mes, y 1 de Setembre próxim; servint pera la tornada los mateixos días y durant los días 2 y 3 de Setembre próxim.

Lo viatge desde aquesta vila, anada y retorn, val 2'20 pessetas en segona classe y 1'35 en tercera.

La Gaceta publica la concessió pera fer los estudis en lo terme d'un any d'un ferro-carril económic que serveixi d'enllás a las cintats de Tarrago-

na y Valls y de longitud aproximada de 19 kilómetros. Aquesta concessió está feta a favor de D. Ramon Ballester y Senís y D. Ballester Castelló, vehins de Valls, y la autorisació no 'ls hi confereix cap dret contra l'Estat ni limita a aquest la facultat d'otorgar iguals concessions als que pretenguin estudiar lo mateix camí.

La Societat «Centro de Lectura» de Reus, tracta de celebrar una «Exposició agrícola de productes regionals», quina obertura, cas de portarse a cap la idea, tindrà lloch pel mes d'Octubre.

Pera visitar la Exposició de París ab economia y profit es indispensable ferho ab las expedicions instructivas organisadas ab la cooperació del *Diario del Comercio* de Barcelona. La próxima surtirá de la capital del Principat lo dia 7 de Setembre.

Demandar detalls a la Administració del *Diario del Comercio*, Rambla del Centro, n.º 12, Barcelona.

Definitivament la notable corporació coral *Orfeo Catalá*, ha acordat fer una excursió artística per las primeras capitals d'Europa, essent segur que visitarà París, Colonia y Bruselas. La surtida de Barcelona será probablement lo 18 d'Octubre, y la excursió durará de 16 a 20 días.

A nostre apreciat colega de Barcelona *La Autonomia* li ha sigut imposada per lo Governador d'aquella provincia, una multa de 150 pessetas per la publicació d'un article que's considera injuriós pera las instituciones espanyolas y pera la memoria del difunt rey Humbert.

Sentim de totes veras la ensopegada.

Hem rebut lo primer número de la revista literaria mensual *Patria*, que's publica a Tarragona, y es portaveu del Centre Recreatiu Catalanista «Las Quatre Barras».

Desitjém a la nova revista molts anys de vida.

Se ha publicat y hem rebut lo quadern 21 de la important obra titulada *Diccionario Popular Enciclopédico de la lengua Española*, qual importancia y utilitat pera todas las classes sociales, justifica l'èxit que ve obtenint. Lo preu de 30 centims quadern de 16 paginas a tres columnas, fa més fácil la seva adquisició que recomaném a nostres lectors. Las demandas deuen ferse al Director Gerent D. Pere Garcia, Encarnación 4, Madrid

Se remet un quadern Gratis a qui 'l solliciti.

Secció Oficial

Junta del Hospital de Vendrell

Havent acordat aquesta Junta arrendar en pública subasta l'servey de conducció de cadáveres per medi del cotxe fúnebre, se fa saber que dita subasta tindrà lloch a la casa de la vila lo dia 3 de Setembre a dos quarts de dotze del dematí, ab arreglo al plech de condicions que está de manifest a la Secretaria del Ajuntament.

Vendrell 23 d'Agost de 1900. L'Alcalde President.—
Joan Antich.

Funcions religiosas

Aquesta tarde després del Rosari se farà la funció del quart diumenge de mes en honor de Nostra Senyora de la Cort.

Matadero

Bestiá sacrificat en lo Matadero desde 'l dia 11 al 24 de 'l corrent mes, los dos inclusivus.

De llana major de 6 kilos.	98
Idem. menor de 6 id.	0
De pel major de 6 id.	1
Idem. menor de 6 id.	4
Boví major de 60 id.	10
Idem. menor de 60 id.	1
De cerda.	14
Total.	128

Registre Civil

Inscripcions verificadas desde el dia 19 al 25 del corrent mes.

Naiements.—Nens, 1.—Nenas, 0.

Defuncions.—Encarnació Batista Gimenez de 14 mesos.

Matrimonis.—Cap.

ANUNCIOS

LA MUTUA AGRICOLA

SOCIETAT MUTUA DE SEGUROS CONTRA LAS PEDREGADAS
Establerta á Barcelona, Escudillers, 77 y 79

Consell de Administració

President: Exm. Sr. D. Joaquim M.ª de Paz, Senadó del Regne.—Vispre-
sident: D. Crescencio Arqué, hisendat, advocat.—Secretari: Iltre. Sr. Baró de
Ribelles, hisendat.—Vocals: Exm. Sr. Duch de Solferino, Senadó del Regne.—
Exm. Sr. D. Joseph de Cárdenas, Ex Director General de Agricultura, Indus-
tria y Comers.—Exm. Sr. D. Joseph M.ª Nadal, Ex Diputat á Corts y ex Alcalde
de Barcelona.—Exm. Sr. D. Manel Porcar y Tió, Ex Alcalde de Barcelona.—
Mol Iltre. Sr. D. Marc Mir, hisendat y Diputat provincial.—D. Hermenegild
Goria, Ingenier agrónom, Director de la Granja Experimental de la provincia de
Barcelona y de la Escola de périts agrícolas.—Director gerent: D. Joseph Raoulx.

Donat son caracter de *mutua*, no hi ha ni pot haverhi en las operacions de la Socie-
tat cap benefici que no sia en profit de tots los socis.

Las pérduas ocasionadas per las pedregadas, que pera un propietari poden ser la
ruina, repartidas entre molts, es un perjudici insignificant, que ni merma sa fortuna,
ni tant sols entorpeix en lo més mínim la marxa de sos negocis. Aquesta es la base de
la Societat, quals efectes poden afavorir á tots sos membres sens ocasionar en cap cas
contratemp ni pérduas de consideració á ningú.

Amparar y afavorir los intereses de la classe agrícola, proporcionantli 'l seguro
agrícola en las mellors condicions d' economía, prevenirla contra las contingencias del
pervindre y facilitarli lo resarciment de las pérduas de las pedregadas tan sovint li oca-
sionan; tal es l'únic y exclusiu objecte d' aquesta Societat.

Representant en Vendrell y sa comarca D. JOSEPH ESCOLA, Carrer Alt, núm. 7.-VENDRELL

Aigueras artifi-
cials, rajolas de
Valencia, assea-
doras, sifonts y
demés material
per construccions

Representació de acreditadas fábricas de Mosaichs Hidráulics,
venint obligat á oferirlos á preus de fábrica.

BOTIGA GRAN

de
ANTON MARTORELL

Carrer Alt, 10

VENDRELL

Dipòsit de terri-
ssa de totes cla-
sses, dipòsit de
vidre bufat y mitj
cristall, vaxellas
completas, jochs
de café, objectes
de adorno, etc.

Representació dels renombrats mosaichs incrustats al foch
de la fábrica de J. Romeu Escofet, també á preus de fábrica

Hilari Giner Belda

Concell de Cent, 295 (prop lo carrer de Balnes)

VINS y VERMOUTHS de las Bodegas Subterráneas
"MINA VINYET" Marca Foix y Giner

NOTA DE PREUS PER LITROS

VINS DE TAULA

Claret rosat	C.	0'50 Pts.
Id. id.	Z.	0'45 »
Rioja claret	C.	0'50 »
Id. id.	Z.	0'45 »
Petit Bordeaux	C.	0'50 »
Id. id.	Z.	0'45 »
Bordeaux	C.	0'65 »
Id.	Z.	0'60 »
Valdepeñas	C.	0'55 »
Id.	Z.	0'50 »
Blanch Sauternes cllita. 94	1'50 »	
Id. id. id. 96	1'25 »	

SECCIÓ ECONOMICA

Vins negres del Priorat.

Pastós	C. á.	0'40 Ptas. Litro
Id.	Z. á.	0'35 » »
Id.	X. á.	0'30 » »
Sech.	C. á.	0'40 » »
Id.	Z. á.	0'35 » »
Id.	X. á.	0'30 » »

APERITIVUS

Vermouth sech, tipo MARSELLA,
ampolla, 2'50 pessetas
Vermouth dols TORINO, ampolla, 2
pessetas.

Manzanillas classes superiors de varis preus—Jerez embotellat desde 1'50 á 5
pessetas.—Anisats de Cazalla de la Sierra (Sevilla) marca «Visiedo» y «Giner», desde
2 pessetas á 3'50 litro.

Demandarho per tot arreu

PERE CARRERAS

COMISIONISTA EN VINS

Se reben mostrars pera la compra constant de vins negres, rosats,
blanchs y mistelas, tant d' aquesta com d' altres comarcas.

MAGATZÉM, Carretera de Santa Oliva, núm. 5. VENDRELL

GRAN CRIADERO DE CEPS AMERICANS

de totes classes

pera sa adquisició dirigir-se al mencionat magatzém del senyor Carreras.

AGUAS FERRUGINOSAS

ESPLUGA DE FRANCOLI

Junto al celebrado U.
monasterio de

POBLET

Café Restaurant - Servicio comorado - Magníficas
y ventiladas habitaciones - Mesa redonda - Cocinas
y comedores para familias.

Sitios de recreo

Monasterio de Poblet - Ermita de la Trinidad -
Fuente Narola - Fuente del Castaño - Fuente del
Avellan - Fuente de la Pena.

Imprempta de Ramon Germans

Tarjetas comerciales
Talonaris
Memorandums
Facturas
Sobres timbrats, etc.

Impresos en negre y colors

Teatre, 18.—Vendrell